

Landstinget, idet vi have troet meget mere at maatte foreslaa enkelte Modifikationer foretagne i det af Landstinget vedtagne Lovforslag, som netop støtte sig til de statistiske Oplysninger, som ere leverede fra dette Things Side, og som have været gjorte til Gjenstand for Behandling paa Kjøbstaddelegeretsmødet. Med disse Bemærkninger og, henvisende til den af Udvalget ifjor afgivne Betænkning og til Kjøbstaddelegeretsmødets Forhandlinger, skal jeg hermed paa det Bedste tillade mig at anbefale dette Lovforslag til dette Things Bevillie. Det er et Lovforslag, som har overordentlig stor Betydning for mange Kjøbstæder, og jeg er overbevist om, at Kjøbstadkommunerne i det Hele ville være taknemmelige, naar dette Thing vil give dem Tilladelse til — thi om Andet er der i dette Tilfælde ikke Spørgsmaal — at ordne deres Skatteforhold paa en anden Maade, end det for Liden er muligt efter Loven af 11te Februar 1863.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget ville blive ombelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Finanzministeren fremlægger: Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

Finanzministeren (Estrup): Tillægsbevillingslovsforslaget for indeværende Finantsaar, som jeg herved indbringer i dette Thing, angaar et ikke ubetydeligt Pengebeløb, nemlig over 4 Millioner Kr. Deraf er imidlertid 2,245,000 Kr. Gjenbevilling; der bliver altsaa tilbage omtrent 1,800,000 Kr., men af disse 1,800,000 Kr. ere 1,364,750 Kr. anvendte til Kjøb af Silkeborg—Herningbanen, altsaa overensstemmende med en allerede givne Lov. Derved reduceres det Beløb, som ret egentlig kan kaldes Nybevilling, til ca. 700,000 Kr. Af de Poster, som ere opførte, og som henhøre under Nybevillingerne, skal jeg indskrænke mig til at nævne to. Den ene, som særlig vedkommer Finanzministeriet, er Forslaget om at estergive eller rettere tilbagebetale et halvt Lars Afgift til Jorpagterne af Østersøffieriet paa Grund af den Vedlæggelse, som Østersøbestanden i Limfjorden led i Vinteren 1876—77, og som i Virkeligheden har formindsket Udbyttet af Fiskeriet omtrent med Halvdelen. Den anden Post, som jeg allerede nu vil nævne for Thinget, er en Bevilling af 40,000 Kr. under Marineministeriet til Forsøgelse af Beløbet til Dvellseskudrustninger. Paa Grund af de særlige Forhold paa St. Croix, navnlig fordi Arbejderregulativerne bleve have de den 1ste Oktober, anfaa man det for nødvendigt, at Dvellseskibet var tilstede i Bestindien før den

Lid. Man kunde jo befrygte, at denne Overgang fra tvungent Arbejde til frit Arbejde kunde medføre Uroligheder, og at det altsaa ikke vilde være forfarligt at undlade saa vidt muligt at sikkre sig imod saadanne. Korvetten „Dagmar“ gik altsaa ud til Bestindien tidligere, end Dvellseskibet ellers pleier at udgaa, og man havde allerede ved Udarbejdelsen af dette Forslag om Tillægsbevilling forudset Muligheden af, at det kunde blive nødvendigt at holde Skibet længere paa Stationen, end Bevillingen paa Finantsloven tilstedebe. Denne Mulighed har allerede, siden dette blev trykt, stillet sig for Regjeringen som en Nødvendighed, saaledes at altsaa Korvetten „Dagmar“ ikke endnu er paa Tilbageveien hertil. De Forhold og Omstændigheder, som have bragt Regjeringen til at betragte det som en Nødvendighed, at Skibet foreløbig bliver derude, skal jeg ikke nu og her komme ind paa. Selvfølgelig er jeg rede til at gjøre fuldt Rede for disse Bevillinger,

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget ville blive ombelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Forandring i Lov af 9de April 1851 angaaende Pensionering af Militæretaternes Underklasser, samt om Invalideforsørgelse, og Lov af 20de November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige, samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1596 fg. Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Foruden de i Betænkningen opførte Forslag var der endvidere stillet følgende Ændringsforslag:

Af Bajer, Chr. Ravn og Stenbæk:

Til Ændringsforslaget Nr. 1.

1) 3. sidste Linie efter „Begyæring“ indskrives: „med fornødne Bevisligheder inden den 1ste Juli 1880.“

2) 3. sidste Linie efter „Finanzministeriet“ sættes „,,“, og der tilføjes: „samt for deres Vedkommende, der efter Udtrædelsen af den militære Tjeneste ere overgaaede til nogen af de ovennævnte kommunale Bestillinger, kun forsaavidt som det bevises, at de ikke fra vedkommende Kommuner have modtaget en mindst lige saa stor Pension som den, hvortil deres Statspension vil beløbe sig ifølge nærværende Lov. Have de modtaget eller